

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΗΤΙΛΛΟΙ»

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΗΓΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738, E-mail : agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2019 Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΣΤΡΗΓΟΡΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

Προεόρτια Του Ευαγγελισμού Της Θεοτόκου.

Αρτέμονος ιερομάρτυρος, επισκόπου Σελευκείας Της Πισιδίας

Έτος 12^ο Τεύχος 520

«Ο της αφθαρσίας παράδεισος»

(Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ.κ. Σεραφείμ)

Συνοδοιπόροι κι εμείς των νοερών δυνάμεων και των Αγίων της Εκκλησίας μας, προσφωνούμε με το «Χαίρε» του Αρχαγγέλου Γαβριήλ την Κεχαριτωμένη Θεοτόκο, σήμερα, που γιορτάζουμε το γεγονός του Ευαγγελισμού, που είναι «της σωτηρίας ημών το κεφάλαιον και του απ' αιώνος μυστηρίου η φανέρωσις» (Απολυτίκιο εορτής Ευαγγελισμού). Και μαζί με τον ευλαβή χαιρετισμό και την τιμητική προσκύνηση που οφείλουμε πάντοτε να της απονέμουμε, θα πρέπει να μαθητεύσουμε, όπως οι Πατέρες και οι θεόπνευστοι ασματογράφοι, στο ακατανόητο «και αγγέλους άγνωστον μυστήριον» (Θεοτοκίο δ' ήχου).

- Μυστήριο ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου.

- Μυστήριο ανεξιχνίαστο.
- Μυστήριο της αγάπης του Θεού προς το ανθρώπινο γένος.
- Μυστήριο, που για να το πλησιάσει κανείς, θα πρέπει να διαθέτει και καθαρότητα και ταπείνωση.

«Μυστήριον γνωριζόμενον πίστει, ουκ ερευνώμενον πολυπραγμοσύνη. Μυστήριον προσκυνούμενον ...ομολογούμενον, ου μετρούμενον» (Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, «Εις τον Ευαγγελισμόν της υπερενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου»). Γιατί, απλούστατα, ο νους του ανθρώπου δεν μπορεί να καταλάβει πως ο Θεός γίνεται άνθρωπος, «πως μετά της δούλης, ο Βασιλεύς της δόξης • πως... μετ' αυτής ο Θεός και τέλειος άνθρωπος, εν ω κατοικεί παν το πλήρωμα της θεότητος», καθώς γράφει ο Άγιος Γρηγόριος Επίσκοπος Νεοκαισαρείας ο θαυματουργός.

Ας αφουγκρασθούμε, λοιπόν, όσα βαθιά και σπουδαία ένοιωσαν οι Άγιοι μπροστά σ' αυτό το θαυμαστό θεομητορικό γεγονός, στην πρώτη «πάντων των εορτών», τον Ευαγγελισμό της Υπεραγίας Θεοτόκου, διατηρώντας καθαρές τις πνευματικές μας αισθήσεις, καθώς πλησιάζουμε στο τέλος του σταδίου της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, έπειτα από έντονη νηστεία, προσευχή και πνευματική συντριβή. Ας χρησιμοποιήσουμε ακόμη, ως οδηγό και μεσίτη μας σ' αυτήν την πορεία και στον άτεχνο λόγο μας, το θαυμαστό Ιεράρχη της Νεοκαισαρείας Άγιο Γρηγόριο, τον πνευματικό πατέρα της οικογενείας του Μεγάλου Βασιλείου.

Ο Άγιος Γρηγόριος στο δεύτερο εγκώμιό του στον Ευαγγελισμό, αφού προηγουμένως διερωτηθεί με ποιές πνευματικές υμνωδίες μπορούμε να δοξάσουμε την υπερένδοξο ανάμεσα στους αγγέλους Θεοτόκο, την ονομάζει συν τοις άλλοις «παράδεισο», «παρθένων κάυχημα» αλλά και «μητέρων το αγαλλίαμα».

Και πρώτον. «Αύτη, ο αειθαλής της αφθαρσίας παράδεισος • εν η το ζωοποιόν ξύλον φυτευθέν, τοις πάσι χορηγεί αθανασίας καρπούς». Ο λόγος αυτός μας θυμίζει τον πρώτο Παράδεισο της Εδέμ, που είναι τύπος της Υπεραγίας Θεοτόκου. Η Παρθένος Μαρία είναι ο νέος Παράδεισος, τον οποίο δημιούργησε ο Θεός μέσα στο χρόνο και στην ιστορία, προκειμένου να σωθεί το ανθρώπινο γένος και ολόκληρη η

δημιουργία. Και, ενώ ο πρώτος Παράδεισος είχε ως κάτοικο τον πρώτο Αδάμ, ο δεύτερος Παράδεισος λαμπρύνεται με την παρουσία του νέου Αδάμ, του Υιού και Λόγου του Θεού, ο οποίος σκήνωσε στα πανάχραντα σπλάχνα της και θέωσε ολόκληρο το ανθρώπινο φύραμα. Γι' αυτό και γεμάτος θαυμασμό ο υμνηπόλος της Θεοτόκου, Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, θα αναφωνήσει : «Συ στάθηκες νοητή Εδέμ, ιερώτερη και θεϊκότερη από την παλιά • σ' εκείνη κατοικούσε Αδάμ χωματένιος, σ' εσένα Κύριος από τον ουρανό».

Και θα προσθέσει : «Ω ακατάληπτο βάθος της πλούσιας αγαθότητας και σοφίας του Θεού, με την οποία οδηγούνται όλα στο άριστο τέλος τους... ω αγάπη αβυθομέτρητη! Εκείνος που καλεί τα ανύπαρκτα να γίνουν υπαρκτά, που γεμίζει τον ουρανό και τη γη, που ο ουρανός ολόκληρος είναι θρόνος Του, η δε γη είναι στήριγμα κάτω από τα πόδια Του, κάνει ευρύχωρο κατάλυμα την κοιλία της δούλης Του, και εκεί ολοκληρώνει το πλέον πρωτοφανές από όλα τα πρωτοφανή μυστήρια».

Δεύτερον. Η Παναγία είναι «παρθένων καύχημα» και «μητέρων αγαλλίαμα» (**Αγίου Γρηγορίου Επισκόπου Νεοκαισαρείας**). Στο πρόσωπό της συνδυάσθηκαν ταυτόχρονα οι δύο καταστάσεις της γυναικείας φύσεως, η παρθενία και η μητρότητα. Είναι η Παρθένος, αλλά συγχρόνως και η μητέρα του Χριστού. Και ενώ μία παρθένος γυναίκα δεν έχει τα βιώματα της μητέρας και, αντίστροφα, μία μητέρα έχει χάσει πλέον τα βιώματα της παρθενίας, στην Υπεραγία Θεοτόκο αυτά τα δύο ενώνονται στο ίδιο πρόσωπο. Γι' αυτό και ψάλλει ο ιερός υμνογράφος : «Αλλότριον των μητέρων η παρθενία, και ξένον ταις παρθένοις η παιδοποιία • επί σοι Θεοτόκε αμφότερα ωκονομήθη»¹⁰, ενώ ο άγνωστος ποιητής του Ακαθίστου Ύμνου θα τη χαιρετίσει ως την «ζευγνύσαν την λοχείαν και την παρθενίαν».

Αυτήν την καινοτομία της φύσεως, με την συνύπαρξη ταυτόχρονα της παρθενίας και της μητρότητας στο πρόσωπό της, την εξυμνεί ιδιαιτέρως ο Άγιος Γρηγόριος Επίσκοπος Νύσσης : «Ω, ποίον θαύμα! Η Παρθένος γίνεται μητέρα και παραμένει Παρθένος. Βλέπεις την καινοτομία της φύσεως. Στις άλλες γυναίκες όσο μία είναι παρθένος, δεν είναι μητέρα, όταν όμως γίνει μητέρα, δεν έχει πλέον τα γνωρίσματα της παρθενίας. Εδώ όμως και τα δυό ονόματα συνυπάρχουν»

(Αγίου Γρηγορίου Επισκόπου Νύσσης, Ομιλία εις την Γέννησιν του Χριστού). Και όπως ο Χριστός υπήρξε το πρότυπο του τελείου και ολοκληρωμένου ανθρώπου, αντίγραφο αυτού του πρωτοτύπου ήταν η υπερτέλεια Θεοτόκος, η Παρθένος και μητέρα Του (Ευθυμίου Στύλιου, Επισκόπου Αχελώου, «Η πρώτη», εκδ. Σήμαντρο, Αθήνα 1987, σελ. 226). Γι' αυτό και οι Άγιοι της Εκκλησίας μας στέκουν έκθαμβοι και ικετεύουν τη Θεοτόκο να τους μυήσει σε αυτό το απερινόητο μυστήριο και στο αθέατο βάθος του μυστηρίου της θείας κυοφορίας.

Ο Ευαγγελισμός της Κεχαριτωμένης Θεοτόκου δεν είναι απλώς μία θρησκευτική εορτή, αλλά η εορτή της ελευθερίας του ανθρωπίνου γένους. Με την άσπορη σύλληψη του Χριστού, ελευθερώθηκε ο άνθρωπος από την καταδυναστεία του θανάτου και της αμαρτίας, απέκτησε την πραγματική του ελευθερία και συγχρόνως την είσοδό του στη Βασιλεία των Ουρανών. Η πρώτη Εύα παρήκουσε, η δεύτερη Εύα υπήκουσε και έγινε πρόξενος χαράς και πραγματικής ελευθερίας.

Για εμάς τους Έλληνες, είναι διπλή η χαρά αυτής της εορτής, αφού γιορτάζουμε παράλληλα και τη σωματική μας ελευθερία από τη σκλαβιά και την τυραννία τόσων ετών. Γι' αυτό και στις δύσκολες αυτές ημέρες που ζούμε, στα αποκαλυπτικά χρόνια της πνευματικής αμνησίας, με τις συνεχείς απειλές κατά της πατρίδος μας, χρειάζεται επιτακτικά να καταγράψουμε στη μνήμη μας και στην καρδιά μας τα χαρακτηριστικά της φυλής μας, που είναι : *η πίστη στο Θεό, η υπομονή, η ανδρεία, η αντοχή στις στερήσεις, η αγάπη στο πατρικό χώμα, η αρετή και η λεβεντιά, αλλά και η ελπίδα πως αυτός ο τόπος πρέπει και μπορεί να δει καλύτερες ημέρες και ποτέ να μην υποδουλωθεί σε κανέναν δυνάστη.*

Αυτά μας κληρονόμησαν εκείνοι που πάλεψαν και έδωσαν το αίμα τους για να είμαστε εμείς ελεύθεροι. Αυτή είναι η κληρονομιά και ο θησαυρός μας. Με αυτά τα χαρακτηριστικά έχουμε χρέος να πορευθούμε, εάν θέλουμε να ξαναζωντανέψει η πατρίδα μας, να λάμπει αιώνια η Ελλάδα μας κάτω από την κραταιά προστασία της Κεχαριτωμένης Θεοτόκου.

Χρόνια πολλά, η Παναγία να είναι μαζί μας, στον τόπο μας και στον κόσμο ολόκληρο.